

corpuri de aer

Mariana Fulger

era dimineată
iar noi parcă din alt când
veneam pentru a rătăci pe străzile oraşului
laolaltă cu visele despărţite de oamenii grăbiţi
sau doar scârbiţi de viaţă şi aşteptări
suntem coloraţi ca două pânze de aurore
spuneai râzând, zorii ca un câmp sideral
ori un lan cu bobul plesnind şi maci sângerii
ne chema de fiecare dată
trebuie să iubeşti mult
ca să rătăceşti cu umbrele sufletelor
mai spuneai... nu înţelegeam de ce soarele
devine albastru în ochii tăi,
apoi lua haina câmpurilor
cine suntem noi, Jonas? întrebam
ridicai mâinile noastre unite şi spuneai:
poezia...
treceam apoi împreună cu ei toţi
cum într-o pictură vie deasupra oraşului

—
Copyright Mariana Fulger